

[Glistrup]

for fiskeriministeren, medens han stod med sin Judaschampagne i hånden, at høre talen fra hr. Gaston Thorn her i forgårs, hvor han sagde: ja, det er jo den samme kage, som vi har serveret oprindeligt fra EF-Kommissionens side. Der er kommet lidt tomt flødeskum hist og pist, og så kunne danskerne altså spise kagen. Den hån, men berettigede hån, som Gaston Thorn har rettet imod den danske regerings forhandlingsuduelighed, er noget, der til fulde bekræftes, når man læser disse 11 hensigtserklæringer igennem led efter led.

Nej, fiskeren, den dygtige erhvervsudøver, der kan tilpasse sig udviklingen – ikke paragrafrytteren – skal sættes i højsædet og ikke socialpolitiske hensyn til nogle ineffektive englændere, sådan som man har ladet sig terrorisere til igennem det, som er sket.

I virkeligheden er situationen vel den, at ministeren slet ikke havde mandat til at indgå det, som han indgik dernede i Bruxelles, for i virkeligheden er det en fravigelse af de helt fundamentale regler i Romtraktaten, altså en fravigelse af den suverænitetsafgivelse, som Danmark kom med i henhold til folkeafstemningen den 2. oktober 1972. Dette ligger langt hinsides, hvad vi gik ind på den 2. oktober 1972, og derfor er der en yderligere suverænitetsafgivelse, der efter Danmarks Riges Grundlovs § 20 kræver, at der er $\frac{2}{3}$ bag ved ministeren, hvis han uden folkeafstemning skal fuldbyrde dette mord på dansk fiskeri og dansk fiskeindustri, som han iværksatte koldblodigt dernede i Bruxelles på de fine gulve her i forgårs. Det vil muligvis også blive et aspekt i diskussionen om, hvad det var for en Finderup Lade-aktion, der blev iværksat, at der altså ikke var det krævede $\frac{2}{3}$'s flertal bag ministeren for at iværksætte den aktion, som han gik ind på herne-de.

Man har sagt, at som det nu har udviklet sig, skulle det lovforslag, vi her har til behandling, være uaktuelt. Det er ikke uaktuelt. Man kan sige, at det ikke er blevet så vidt og bredt, som SF frygtede at det kunne blive, men det er i hvert fald ganske klart og tydeligt en lex Kent Kirk. Hvis man i dag skal vurdere Kent Kirk, må man i hvert fald sige, at det var da lykkeligt, at han ikke hoppede på det fupnummer, som man fra den danske regerings side søgte at lokke ham til ved at sige det, som fiskeriministeren gentog fra

denne talerstol her i dag, at man virkelig måtte kunne forvente, at den danske stat anlagde den fornødne sag ved Domstolen. For hvad har den danske stat gjort? Ja, den har stukket halen mellem benene og trukket det sagsanlæg tilbage. Det er derfor, det var så vigtigt, at Kent Kirk fik sin egen sag, som man ikke kan trække tilbage fra den danske regerings side. Af hensyn til hele EF-tanken, hele Danmarks medlemskab af EF, er det nu vigtigt for den danske nation – som det eneste lyspunkt i dette midvintermørke, der er etableret – at Kent Kirk får de bedst mulige forhold til at føre sin sag og få den bedst mulige afgørelse. Det er aldeles centralt i Danmarks interesse, at Kent Kirks sag bliver ført bedst muligt og ikke skal blive undermineret ved, at Kent Kirk kommer til at risikere, at han af økonomiske grunde ikke kan klare den sag bedst muligt. Derfor er det så uhyre vigtigt at gennemføre dette forslag, der vil betyde, at den danske stat skal refundere Kent Kirk den lille halve million kroner, han allerede har måttet af med i bøde, og sørge for, at hans sagsomkostninger derefter bliver betalt. Nu er det i hvert fald overskueligt, hvilke økonomiske konsekvenser det kan få.

SF's ordfører var så klog, at han kunne granske nyrer og hjerte og sige, at Kent Kirk gjorde det som en del af sin valgkamp. Ja men det er da så inderlig ligegyldigt, om Kent Kirk har haft det ene eller det andet motiv. Det afgørende er, at det var en god national handling, den eneste gode nationale danske handling, der overhovedet er blevet udført på dette område af folk fra regeringspartierne inden for det halve år, der snart er gået, siden denne ulykkelige regering tiltrådte.

Nu er situationen der, hvor Danmark kan vinde noget tilbage, nemlig hvis Kent Kirk går hen og vinder sin sag. Går Kent Kirk hen og taber sin sag, fordi hans økonomi ikke kan klare at føre den så godt og dygtigt, som det nu engang kræves, når man skal kombinere det britiske retssystem med EF-retssystemet, så er Danmark yderligere ilde faren, når vi skal til at få tilrettelagt fiskeriforholdene godt bagefter.

Hvis ikke vi havde haft den afslutning, der skete i Bruxelles i forgårs, så kunne man have sagt, som man var inde på, at det var uoverskueligt, hvad dette forslag kunne medføre, det kunne risikere at blive nogle udgifter,